

Міжрегіональне управління НАДС у Харківській та Сумській областях вважає за необхідне звернути особливу увагу на те, що відповідно до статті 84 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу» (далі-Закон), підставами для припинення державної служби у зв'язку із втратою права на державну службу або його обмеженням є:

1) припинення громадянства України або виїзд на постійне проживання за межі України;

2) набуття громадянства іншої держави;

3) набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення державного службовця до адміністративної відповідальності за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення;

4) набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо державного службовця за вчинення умисного злочину та/або встановлення заборони займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави;

5) наявність відносин прямої підпорядкованості близьких осіб у випадку, передбаченому статтею 32 цього Закону.

2. У випадках, зазначених у пунктах 1-4 частини першої вказаної статті, суб'єкт призначення зобов'язаний звільнити державного службовця у триденний строк з дня настання або встановлення факту, передбаченого цією статтею, якщо інше не встановлено законом, а у випадку, зазначеному у пункті 5 частини першої цієї статті, - у порядку, визначеному статтею 32 Закону.

Державна служба припиняється у випадку набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо державного службовця за чинення умисного злочину та/або встановлення заборони займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави (пункт 4 зазначеної статті Закону).

Зазначена підстава припинення державної служби застосовується за сукупності таких умов: 1) наявність обвинувального вироку суду щодо державного службовця, 2) за вчинення умисного злочину та/або встановлення заборони займатися діяльністю, пов'язаною з виконанням функцій держави, 3) що набрав законної сили.

При цьому сам факт вчинення будь-якого умисного злочину є достатнім для визнання особи такою, що не заслуговує перебувати на державній службі. Оскільки це означає, що особа усвідомлено порушує закон, у той час як державний службовець покликаний дотримуватися закону та захищати його права.

Варто зазначити, що відповідно до частини п'ятої статті 65 Закону України «Про запобігання корупції», особа, якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину у сфері службової діяльності, підлягає відстороненню від виконання нею повноважень на посаді в порядку, визначеному законом.

Також, необхідно зазначити, що законодавством про державну службу чітко визначено строк, з якого необхідно проводити розрахунок для звільнення державного службовця за рішенням суду про притягнення

до адміністративної відповідності, а саме набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення державного службовця до адміністративної відповідальності за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення. Інших строків законодавством не встановлено.

Що стосується питання застосування норм Кодексу законів про працю України при звільненні державного службовця з державної служби у зв'язку з набранням законної сили рішення суду про притягнення державного службовця до адміністративної відповідальності за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення, то необхідно застосовувати в першу чергу норми Закону України «Про державну службу», так як пунктом 1 статті 3 Закону передбачено, що цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку із вступом на державну службу, її проходженням та припиненням, визначає правовий статус державного службовця.

Також звертаємо Вашу увагу на те, що на офіційному сайті Національного агентства України з питань державної служби (<https://nads.gov.ua/page/rozyasnennya-shchodo-zastosuvannya-zakonodavstva-z-pytan-derzhavnoyi-sluzhby>) у рубриці «Роз'яснення щодо застосування законодавства з питань державної служби» розміщено роз'яснення від 29 серпня 2018 року № 56-р/з « Підстави для припинення державної служби: втрата права на державну службу або його обмеження».